

WEGGESTUURD

Opdat zij het onderwijs van God, onze Zaligmaker, in alles tot sieraad mogen strekken. Titus 2:10

Op een koude winterochtend ging dominee Spurgeon naar zijn kerk, de Metropolitan Tabernacle. Hij had vast zin om snel naar binnen te gaan, waar het lekker warm was! Maar toen hij bij de kerk aankwam, zag hij op de trappen een vrouw met een baby in haar armen. De vrouw huilde. Spurgeon liep meteen naar haar toe en vroeg: “Wat is er aan de hand, mevrouw? Waarom huilt u? Kom mee naar binnen, daar is het warm, dan kunt u uw baby opwarmen.” De vrouw zei verdrietig: “Ik was al binnen geweest, meneer, maar iemand heeft me onaardig weggestuurd!” Spurgeon schrok. Hoe kon iemand een moeder met een baby in de kou wegsturen? Toen zei de vrouw: “Ik wilde meneer Spurgeon spreken, want ik heb een speciale boodschap voor hem. Maar ze laten me niet bij hem.” Ze wist niet dat ze juist met Spurgeon zelf aan het praten was! Spurgeon glimlachte en zei: “O ja, echt waar? Nou, dan zal ik zorgen dat je hem ontmoet. Kom mee, laat me zien wie zo onvriendelijk tegen je was.”

En toen zei hij: “Ik ben zelf meneer Spurgeon! Vertel mij maar wat je wilde zeggen.” De vrouw keek verbaasd – ze had niet door dat de vriendelijke man voor haar de beroemde dominee zelf was! Ze zei opgelucht: “Ach meneer, maakt u zich geen zorgen over die onbeleefde man. Nu ik u ontmoet heb, ben ik heel blij.” Toen vroeg Spurgeon: “Wat wilde je me vertellen?” De vrouw legde uit: “Ik woon honderd kilometer hier vandaan en ik heb uw preken gelezen. Mijn zoontje is een paar jaar geleden overleden. Maar hij had geld gespaard in een spaarpot voor uw weeshuis. Voor hij stierf, vroeg hij mij om zelf naar Londen te gaan en het geld aan u te geven. Daarom ben ik hier met zijn spaarpot.” Spurgeon werd er stil van. De vrouw opende de spaarpot, en er zaten een paar ponden in – het geschenk van haar overleden zoon. Bijna had die dame een oordeel over Spurgeon en zijn kerk vanwege de onbeleefde persoon die haar had weggestuurd. De meeste mensen hebben de neiging om de Heere Jezus te beoordelen aan de hand van Zijn dienaren. De apostel Paulus schreef dat christenen “het onderwijs van God, onze Zaligmaker, in alles tot sieraad mogen strekken” (Titus 2:10). Dat betekent dat we zo moeten leven dat mensen door ons iets moois van Jezus kunnen zien.

